

מיליד הארץ לעולה החדש

"מקפאים" את הכסף הניתן כפיצוי על ירידת ערך הכסף והתייקרות הדיוור. צבי ראובני, דנמרק

למה גירשו?

את לנסקי?

אני לא יודע למה צריך היה לגרש את לנסקי. היו צריכים דווקא להשאירו. הוא הולם להפליא את הדמות המוסרית של מדינת ישראל — דמות שאף אחד כבר לא יוכל להזיק לה. מאיר לנסקי הוא האיש המתאים ביותר לעמוד בראש מדינה זו. חוץ ממשא דיון...

ירחמיאל פוטסרם, מטולה

ענייני

דיומא

אני מציעה לאפרים קישון שימשיך בכתיבת הומורסקות ובפירוטו וישאיר את הסיגור על גולדה מאיר לאנשים קצת יותר חכמים.

בוויכוח על ענייני דיומא ברשת הטל-וויזיה של גרמניה הפדרלית, התמודד קישון עם עיתונאים, ביניהם העיתונאי הרב לבנון אדל אליאס שהתגלה כחריף, שגון שידוע, מכיר וחש היטב את הבעייה הפלסטית.

נורא היה לשמוע את קישון מגמגם על דברים כגון: אנחנו המדינה היחידה שידועת ומעריכה חיי אדם. לשאלה, מה ואיך תסביר את גישת גולדה כשהדבר

אפרים קישון
הסניגור של גולדה

נגע לחיי מאות נוסעים במלחמת העופה לוד ובאולימפיאדה? ירה קישון את הפנינה הטובה שלו: היינו בטוחים שהם לא יהיו מסוגלים לבצע את איומיהם. בראוי!

ישמור אותנו אלוהים מקישונים למיניהם.

אסתר קניספל, מינכן

איך ליווה

עורך-הדיון

"העולם הזה" 1833, "קרב על 100 אלף", על תביעת הפרת ניי שואין שהגיש רחל רביע נגד משה יחזקאלי.

בכתבה "קרב על 100 אלף, מופיע שמי כדלקמן: "שני מלוויי בשיירה של יחזקאלי היו עורך-דיונו. גרשון גרמן. ועוד רב. בקטע הראשון של הכתבה מופיע תיאור קומי אודות "התלונה מזוהר וכו', בה נאמרו בין השאר דברים על "שני מלווים שהחזיקו בזרועותינו" של הגבר "שהתקדם בראש השיירה".

תיאור הדברים, כפי שהוא מתייחס אלי. (פרט לעובדה שירדתי בליווי מרשי במדרגות בית המישפט) אינו אמת ואינו אלא פרי דמיונו של הכתב. התיאור ההיתולי המופיע בכתבה, מלבד היותו בלתי-נכון, מתכוון, משום מה, לשימיני ללעג. קיבלתי על כך תגובות מחברי עורכי-הדיון. עו"ד גרשון גרמן, תל-אביב

ג'רי ולגרישה היקרים!

אני שומע אותכם שואלים-מתלוננים: למה לא אוהבים אותנו? למה אין לנו חברים ישראלים?

ובכן, אני אחד מאותם ישראלים צעירים שאין להם, וכנראה גם לא יהיו להם בזמן הקרוב חברים שהם עולים חד-שיים. אל תכעסו עלי, גם לי גורם הדבר צער, אבל יש משהו שמפריד בינינו, והופך אותנו לשני מחנות.

אבל תחילה אתנצל לפניך, גרישה. אנו לא נבוא לבקרכם בקרוב, בדירתכם החדשה, למרות שהזמנתם אותנו כל-כך יפה; פשוט אין לי חשק לראות את הדירה החדשה שלך, כי אני מחכה כבר שנתיים לדירה קטנה משלך, במפעל לזוגות צעירים של משרד-השיכון. אתה עוד היית ברוסיה, גרישה, כאשר התחתנתי עם שולה, בשנת 1970. אתה עוד נאבקת בגבורה על העליה. וכאשר הגעת ארצה, סוף-סוף, לפני חצי שנה, מייד הובטחה לך דירה. נכון, אני יודע, אתם חיכתם זמן רב לדירה שלכם, חצי שנה שלמה חיכתם, אבל את שלנו עוד בונים!

ג'רי, אותך שמעתי טוען, שאנו, הזוגות הצעירים בארץ, צועקים, "לעולים נותנים הכל בחינם!" זה לא נכון, אני יודע, זו שטות מטוען כך, ולא זו הטענה שלי. אני יודע, שלא נותנים לכם שום דבר בחינם, ואתם עמוסי חובות ומשכני-תאות מכבידות. אבל גם אני אינני מבקש שיתנו לי הכל בחינם. כל שאני מבקש שיתנו לי, כמו שנותנים לך, באותם תנאים. שלא יעמדו דירות ריקות, מחכות לכם, כאשר אנו עדיין לא קיבלנו את הדירות שלנו.

ברגע זה אתם בוודאי רוצים לשאול אותי: למה צריכים לתת לך? שאלה נכונה ובמקום. ואני לא אענה לך על כך בשאלה. ג'רי, יכולתי לשאול אותך: למה בכלל מגיע לך? אם היתה לך דירה בארה"ב, יש להניח שמכרת אותה כשעלית. ובכן, יש לך די כסף לרכוש לעצמך דירה בארץ, לא כן? ואם לא היתה לך דירה שם, ואתה עני מרוד כמוני, אז חכה בתור!

הכתב תיאר את התרשמותו הטובה ייקטיבית. לא היתה, כמוכן, שום כוונה לפגוע בעורך-הדיון גרמן.

איך בוחרים מפכה

על היהלומים?

"העולם הזה" 1833, "תשקיף - פיקוח על היהלומים ללא מיכ"ר", איך בוחרים מפכה על היהלומים.

האמור בפירסום זה לגבי מרשי אמנון ברזאב, אינו אמת. מרשי מעולם לא היה ממלא מקום המפקח על היהלומים, אלא רק המפקח על היהלומים.

מרשי לא נכשל לא מיספר פעמים ולא פעם אחת שניסה לגשת למיכרו. לא היה בכלל מיכרו, אלא שמרשי מונה לתפקידו על-ידי שר המסחר והתעשייה כפי שפורסם בילקוט הפרסומים 1468 מיום 15.8.1968.

עו"ד י. גלברד, תל-אביב

מר אמנון ברזאב מונה אומנם לתפקיד המפקח על היהלומים בידי שר המסחר והתעשייה, אלא שנציבות שירות המדינה טענה בשעתו, כי מינוי זה הוא בלתי-חוקי והורתה למשרד-המסחר והתעשייה לבטל את המינוי. מר ברזאב, ש"היה בשעתו דובר האוצר, הושאל למישרד-המסחר והתעשייה אחרי שאיש מעובדי אגף פיקוח היהלומים במשרד-המסחר

מכתב גלוי לשר-הביטחון

הפוגעות בציבור ובביטחון המדינה ולא זה שאורח כמוני הוא קומוניסט, חבר ברק"ח.

האם בגלל השתייכותי כחבר ב"רק"ח תגביל את חרותי כאזרח או כאדם ותמנע ממני יציאה מביתי או כפרי בצו בהתאם לתקנה 110/62 מתקנות ההגנה לשנת 1945.

יש לצייין שבמשך שמונה שנות שרותי למען ביטחון המדינה והציבור לא היתה לי אפילו תלונה אחת אשר בה להעיד על התנהגות נגד ביטחון הציבור או המדינה. כמו-כן יש ברשותי תעודת תום שירות אשר מעידה על התנהגותי הטובה מאוד במשך שרותי הצבאי. כן לא ידוע לי אפילו על קיום תיק אחד במישטרה אשר מצביע על אופי כזה. וזאת בנוסף לאנשי כפרי או מכרי אשר יכולים להעיד בפה מלא על נקייון כפי מאשמה זו.

ברצוני לשאול את כבודך, האם אין סתירה רצינית בין צווי הג'בלה אלה לבין המוצהר שיש חופש בחירה בישראל? האם רק"ח אסורה בישראל?

ברצוני להבין מדוע אני מקבל צווי הגבלה זה ברציפות מ-1967 עד היום, ואני חף מפשע?

נאוף סאלה סלים סויד, חבר המועצה המקומית פקיעין, פקיעין

אבל לא, אני מעדיף לספר לך איך קרה שאנו, ותיקים בארץ, איננו יכולים פתאום להסתדר. בוא ואספר לך איך נהפך זוג ישראלי ממוצע למיקרה סעד, הזקוק לתמיכה ממשלתית, כדי להגיע לקורת-גג:

זה התחיל לפני כשלוש שנים. מחירי הדירות החלו לעלות פתאום במאות אחוזים, ואנו, שחשכנו, וגם קיבלנו את חס-כונותיהם של הורינו, נשארנו פעורי פה וחסרי כל סיכוי לקי-נות דירה בכוחותינו. שר-השיכון, ניסה, מאוחר מדי, להטיל פיקוח על מחירי הדירות, ונכשל. עכשיו הוא צריך לתת לנו הלוואה של 40 אלף ל"י, כדי שנוכל לקנות דירה שעלתה קודם 20 אלף ל"י.

פה הנקודה העיקרית, ג'רי וגרישה: נגדכם, העולים החדשים, אין לי שום טינה. אתם לוקחים, כי נותנים לכם. אילו היו נותנים לי, גם אני הייתי לוקח. אני זועם על אלה שנותנים לכם כל-כך הרבה זכויות-יתר, ובמיקרים רבים — גם למי שלא מגיע לו.

אני מלא זעם על הממשלה שלנו, שמפלה ביניכם לביני, שמעניקה לכם רמת-חיים שאני רק יכול לחלום עליה, שיר-צרת שני מעמדות, שמשאירה את הישראלים בפיגור של שנות עמל ארוכות ורבות לעומת העולים, שנותנת לעולים חדשים טובות-הנאה שלא היו להם בחוץ-לארץ, ושנותנת זכויות, הלוואות ודירות גם לעולים שאינם זקוקים לתמיכה.

אז הפגשו ביניכם, ג'רי וגרישה, אני לא רוצה להיקלע לדירותיכם העמוסות ריהוט דני ומכשירי חשמל תוצרת-חוץ, לא רוצה לנסוע במכוניות הפאר שלכם, עם המיספר הלבן הגואל; אני אשבי לי כערב, בדירת החדר השכורה שלי, עם זוגות צעירים כמוני, ונשווה על ירידה, על מחירי הדירות, על שכר הדירה המופקע שאנו משלמים, על שכר הלימוד המלא באוניברסיטה שאנו משלמים, על מס ההכנסה המלא שמו-ידיים לנו מהלוקש, ועל דה שבו מודל '58 עם מיספר שחור.

לוני סרוק, ירושלים

והתעשייה לא התאים לתנאי המיכרו ה-פנימי שפורסם.

למרות הוראת נציבות שירות המדינה לבטל את המינוי הבלתי-חוקי של מר ברזאב, התעלם משרד-המסחר והתעשייה מהוראה זו. משום כך שררו בשעתו חיי-לוקי דיעות על השאלה אם מינויו של ברזאב הוא לתפקיד ממלא-מקום או מפקח-בפועל.

נכון הוא שמר ברזאב לא השתתף בשום מיכרו.

מדינת

בושת

"העולם הזה" 1833, "10 הצעות החוק של סיעתנו", על הצעות החוק החדשות שתנועת העולם הזה — כוח חדש עומדת להע-לות בכנסת.

האם שכחתם שצריך להציע גם חוק לביטול האיסור המסולף על "זנות"? רדיפת השגלניות (כמו כתבניות, דוג-מניות, זבניות וכו') היא תעודת "כבוד" למדינת-בושת זו! ספו!

זאב גזע, חולון

מעות

לעולם צודקת

בעת ביקור שערכתי אצל אחד מרופאי השיניים בירושלים נתקלתי בעיתון הנזר שא את השם שרעים — וראו שם שמצאתי בעמוד המודעות של העיתון — שהוא לא-אגב — עיתון דתי ויוצא-לאור על-ידי תנועת פועלי אגודת ישראל:

"למוה"ר חיים שלמה רבינוביץ שליט"א מיקרי עיה"ק ירושלים — ברכות מאיר פות לאירוסים הבן הב' יצחק אייוק מאיר עב"ג (שימו לב!) בתורה הכלה המהוללה מרת ח'י' גיטל תחי'. יה"ר שזכות אבה"ק מדור דור יעמוד (הדגשה שלי) לראות מהם רוב נחת. ענבי הגפן בענבי הגפן."

זו נוסח המודעה, והשגיאה בדפוס הו-סיפה לדעתי נוסף וחוץ מסויים... לכל הענין. אני בכלל אופן קיבלתי כאב שיניים ביתר שאת...

דוד שריון, ירושלים

קוראים השוחחים מכתבים מתבקשים לנסח אותם כקצרה. עדיפות תינתן למצרפים תמך נות למכתביהם.